

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Świecenia prezbiteratu u Ojców Cystersów

Jędrzejów, 25 lutego 2017 r.

1. Misyjne polecenie Pana Jezusa skierowane do apostołów: „Idźcie i głoscie”, które jest hasłem tego roku duszpasterskiego, stanowi wyjątkowe przesłanie także podczas uroczystości udzielania sakramentu kapłaństwa duchowemu synowi zakonu Ojców Cystersów w Jędrzejowie. Jednocześnie to zadanie ewangelizacyjne nie jest czymś wyjątkowym i zarezerwowanym tylko dla osób cieszących się święceniami kapłańskimi czy zobowiązaniami życia według rad ewangelicznych czystości, ubóstwa i posłuszeństwa.

Jak uczył Ojciec Święty Jan Paweł II wszyscy chrześcijanie, członkowie Kościoła, na mocy chrztu świętego są współodpowiedzialni za działalność misyjną. W ten sposób wierzący rozszerza granice swej miłości, okazując troskę o tych, którzy są daleko, jak i o tych, którzy są blisko (por. RMis 77). Z takiej właśnie postawy ludzi ochrzczonych, naszego świadectwa wiary w rodzinie, parafii i wszędzie, gdzie jesteśmy, mimo że wciąż podążamy na drodze do doskonałości chrześcijańskiej, przynosimy ewangeliczne owoce, raz bardziej obfite, innym razem wciąż jeszcze niewielkie. Jednak Pan Bóg w Jezusie Chrystusie, który kocha nas odwieczną miłością, przyjmuje wszystko to, co dobre, szlachetne i duchowo piękne.

2. Przez dar Bożego słowa wchodzimy w jakże bogatą przestrzeń działania Boga, który stworzył człowieka i jest nim zawsze i na zawsze zainteresowany. Piękne przesłanie proroka utwierdza nas w przekonaniu, że to, czym Bóg obdarza człowieka – dając mu wolną wolę, język i oczy, uszy i serce zdolne do myślenia – służy odkrywaniu całej prawdy o Bogu i o sobie samym, aby osiągnąć szczęście, które jest symbolem wiecznego zbawienia (por. Syr 17,1-15).

Zbliżanie się do Boga jest zawsze owocne i korzystne dla człowieka, ponieważ Pan Bóg lituje się na tych, którzy cześć Mu oddają. To pochylenie się Boga nad człowiekiem, jak zauważył i czym żył psalmista Pański, nie jest chwilowe, lecz jest łaską Pana i jest to łaska o nieprzemijającej wartości dla Jego wyznawców (por. Ps 103). Nie dajemy się zatem zwieść złudzeniu, że dzisiejsza Ewangelia nie jest odpowiednia dla tej uroczystości! Jest odpowiednia, i to bardzo. *Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego*. Nie wiem, na ile nasz świat rozumie te słowa Pana Jezusa? Nie gdzie indziej, ale właśnie przy tym spotkaniu Jezus był niezwykle oburzony i jakże surowo sformułował swoją uwagę, wręcz napomnienie, wobec uczniów: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im, do takich bowiem należy królestwo Boże* (Mk 10, 13-16).

3. Ileż to jest przeszkód w naszym świecie, które uniemożliwiają poznanie Jezusa i Jego Ewangelii współczesnym Polakom. Zgorszenia, skandale, oziębłość i obojętność religijna rodziców, a nawet i duszpasterzy, nihilizm i próżność stają się ścieżkami nowoczesności. Nikt jednak nie ośmiela się powiedzieć, że ten sposób życia produkuje niemal seryjne karawany ludzi samotnych, zgorzkniałych, często pełnych nienawiści i żalu do wszystkich oprócz siebie samych.

Zarówno wtedy, dwa tysiące lat temu, jak i dzisiaj, Pan Jezus posyła swoje sługi z darem Ewangelii, Dobrej Nowiny. Do takiego świata Jezus przez posługę biskupa kieleckiego posyła Ciebie, Drogi Bracie, którzy dziś przyjmiesz święcenia kapłańskie. Bądź ofiarnym kapłanem. Wejdz odważnie w posługę kapłańską i uczynь wszystko, aby służba Chrystusowi i Kościołowi była jedynym sensem twojego życia. Miej zawsze duchowy kręgosłup dość mocny, umysł otwarty, jasne idee i serce większe niż świat (o. Pedro Arrupe SJ).

Jezus Chrystus, Najwyższy i Jedyne Kapłan, wyposaża Cię w niezwykle duchowe dobra, powierzając Ci jednocześnie „dar i tajemnicę”, a Kościół powierzy Ci misję kanoniczną konieczną do sprawowania pasterskiej posługi.

Na swoich kapłańskich dłoniach czuj zawsze *odor sanctitatis*, ów zapach świętości, który będzie ci przypominał, że należysz wyłącznie do Jezusa Chrystusa. Kochaj to, co kocha Jezus, a Twoja miłość niech nigdy nie będzie zaborcza, ale zawsze czysta i wierna, pełna nadziei, która rodzi się z modlitwy, rozważania słowa Bożego, dobrych czynów, życia wspólnotowego i pięknej posługi kapłańskiej. Dziś gorąco modlimy się za Ciebie. Czyni to cała wspólnota zakonna, Twoi rodzice i bliscy oraz wierni zgromadzeni w tym pięknym kościele.

Niechaj Matka Najświętsza, Matka Chrystusowego Kapłaństwa, oraz święci zakonu cysterskiego, a szczególnie bł. Wincenty Kadłubek, otaczają Cię swoim przemożnym wstawiennictwem u Boga. Amen.